

3379. 12,6293. HARIV. 6441. (कामडकः) रोमकूपेषु सैचकाः (संभूताः) R. 1, 55. 3. Spr. 1209. DAĞAR. 2, 42. VARĀH. bei COLEBR. Misc. Ess. II, 411. RĪ-ĠA-TAR. 1, 107. 308. VP. 375. 443. 477. N. 65. 482. Verz. d. B. H. 288, 4. Verz. d. Oxf. H. 22, a, 23. Ind. St. 1, 13, 26. PRAB. 85, 11. 87, 19. HIOUEN-THSANG 1.88. Vie de HIOUEN-THSANG 75. 230. WASSILJEW 50. 52. ज्ञातयः AK. 2.10. 21. H. 934. MBH. 1, 7659. 12, 6947. Verz. d. Oxf. H. 339, b, 21. देश AK. 2.1, 7. कृत्स्नस्तु चरति मृगो यत्र स्वभावतः । स ज्ञेयो यज्ञियो देशो सैचकदेशस्वतः परः ॥ M. 2, 23. देशाः HARIV. 11453. वाचु M. 10, 45. MBH. 1, 5803. भाषा 378. रक्त Verz. d. B. H. No. 824. सैचक = पापरक्त ein Mann, der Hang zum Bösen hat, MED. — b) das Wälschen, Unkenntniss der Sprache des Landes; = ग्रपभाषण MED. = ग्रभाषण H. an. — 2) n. Kupfer H. 1040, Sch.; vgl. सैचकमुख, सैचकाव्य, सैचकास्य. सैचकन्द (सै + क) n. *Allium ascalonicum* H. 1186.

सैचकन (von सैक् n. das Wälschen, Sprechen einer fremden Sprache DHĀTUP. 32, 119. सैचकभोजन (सै + भो) 1) m. Weizen TRIK. 2, 9, 4. — 2) n. = पावक ÇABDAR. im ÇKDR. halbreife Gerste WILSON. सैचकमुख (सै + मुख) n. Kupfer AK. 2, 9, 98. H. 1039. सैचकाव्य (सैचक + आख्या) n. Kupfer H. 1040. सैचकाश (सैचक + आश) m. Weizen ÇABDĀRTHAK. bei WILS. सैचकास्य (सैचक + आ) n. = सैचकमुख Kupfer HĀR. 111. सैचकित s. u. सिकः davon सैचकितक n. eine verabredete, Andern unverständliche Sprache Verz. d. Oxf. H. 217, a, 15. सैट, सैटति (उन्मादे) DHĀTUP. 9, 3. Auch सैड, सैडति VOP. सैव्, सैवते (सेवने) DHĀTUP. 14, 35.

